

בע"ה קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע. פרשת דברים

"כי יי' אלהיך אש אוכלה הוא" (דברים ד), האי אש צריך ליה תמיד עמה דלית ליה כבייה דאיהו אכיל כל קרבנין דצלותין ומלין דאורייתא דאיהי שכינתא איהו פרנסה דיליה ובמה בצלותין הדא הוא דכתיב (שיר ה) "פתחי לי", פתחי לי בצלותא דאתמר בה (תהלים נא) "אדני שפתי תפתח" דאיהי אחותי רעיתי ולית רעיתי אלא פרנסתי דבה מתקנין מאכלין דקרבנין דמלכא בנין קדישין בכמה מיני מאכלים בנהמא דאורייתא דאתמר בה (משלי ט) "לכו לחמו בלחמי" מימינא ובחמרא דאיהו יינא דאורייתא משמאלא בנסוך המים ויין דאורייתא דבכתב ובע"פ מעמודא דאמצעיתא דכליל תרווייהו בבשרא דאיהי בשר הקדש בכמה קרבנין דעלה אוקמוה מארי מתניתין, בבשר היורד מן השמים עסקינן מאי מן השמים עמודא דאמצעיתא דעלה אתמר ובשר מבשרי ודא בשר הקדש דאדליקת בכמה שלהובין מסטרא דגבורה ברחימו דבעלה, אתוקדת ברחימו דאהבה בק"ש ברחימו דיחודא דליליא ויומם לא תכבה, וחברייא בחייכון אל תתנו דמי לו לקודשא בריך הוא, למהוי איהו בשלהובין דרחימו דיחודיה דק"ש לקיימא ביה אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה ע"כ:

ועוד "אש תמיד" לית מצורע אלא ההוא דאתעביד בזיבותא, דחמש דמים אינון, דדם נדה מסאבין דאינון כלהו דם טמא, וה' דמין דכין ומאן דאעבר עלייהו כאלו אעבר על עשר דברות דאינון כלל תרי"ג פקודין, ושפחה יצר הרע איהי מלייא מומין, ובג"ד (ויקרא כא) "כל אשר בו מום לא יקרב" ובגין דא כהנא לא הוה צריך לקרבא לגבי מאן דאית ביה מומא מכל מומין דעלמא, בגין דמטרוניתא אתמר בה (שיר ד) "כלך יפה רעיתי ומום אין בך".

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת ואתחנן

"ואתחנן אל יי' בעת ההיא לאמר, אדנ"י ידו"ד אתה החלות להראות את עבדך", ר' יוסי פתח (ישעיה לח) "ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יי' " ת"ח כמה הוא חילא תקיפא דאורייתא וכמה הוא עלאה על כלא דכל מאן דאשתדל באורייתא לא דחיל מעלאי ותתאי ולא דחיל מערעורין בישינ דעלמא בגין דאיהו אחיד באילנא דחיי ואכיל מניה בכל יומא דהא אורייתא אוליף ליה לב"נ למיהך בארח קשוט אוליף ליה עיטא היך יתוב קמי מאריה (לבטלה ההיא גזרה) ואפי' יתגזר עליה מותא כלא יתבטל ויסתלק מניה ולא שריא עלוי (עיטא דב"נ בהאי עלמא) ועל דא בעי לאשתדלא באורייתא יממא ולילי ולא יתעדי מנה הדא הוא דכתיב (יהושע א) והגית בו יומם ולילה, ואי אעדי מיניה אורייתא או אתפרש מנה כאלו אתפרש מן חיי, ת"ח עיטא דב"נ כד איהו סליק בליליא על ערסיה בעי לקבלא עליה עול מלכותא דלעילא בלבא שלים ולאקדמי למימסר גביה פקדונא דנפשיה, והא אוקמוה בגין דכל עלמא טעמין טעמא דמותא דהא אילנא דמותא שריא בעלמא וכל רוחא דבני נשא נפקין וסלקין ואתטמרן (ס"א ואתמסרן) גביה ובגין דאינון בפקדונא כלהו תייבין לאתרייהו, ת"ח כד אתער רוח צפון בפלגות ליליא וכרוזא נפיק וקודשא בריך הוא אתי לגנתא דעדן לאשתעשעא ברוחיהון דצדיקייא כדין מתכווני (נ"א מתערי) כל בני מטרוניתא וכל בני היכלא לשבחא ליה למלכא קדישא וכדין כל אינון פקדונין דרוחין דאתמסרן בידה כלהו אתיב למאריהון, ורובא דבני עלמא מתערין בההיא שעתא, והא פקדוניה דכלהו אתיב לגבייהו, אינון דבני היכלא עלאה קיימי בקיומייהו מתערי משתדלי בתושבחתא דאורייתא ומשתתפי בכנסת ישראל עד דנהיר יממא כד אתי צפרא היא וכל בני היכלא (דמלכא) כלהו אתיין לגבי מלכא קדישא ואינון אקרון בנין דמלכא ומטרוניתא .

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע. פרשת עקב

"והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה" ואכלת ושבעת וברכת את יי' אלהיך וגו' פקודא דא לברכא ליה לקודשא בריך הוא על כל מה דאכיל ושתי ואתהני בהאי עלמא ואי לא בריך אקרי גזלן לגבי קודשא בריך הוא דכתיב (משלי כח) "גוזל אביו ואמו" והא אוקמוה חברייא בגין דברכאן דבריק ב"נ לקודשא בריך הוא אתי לאמשכא חיין ממקורא דחיי לשמיה דקודשא בריך הוא קדישא ולארכא עליה מההוא משחא עלאה, ואתי לאתמשכא מתמן לכל עלמא, וכתיב "ואכלת ושבעת וברכת את יי' אלהיך" ואינון ברכאן אריק ב"נ באינון מלין מההוא מקורא עלאה ואתברכאן כל אינון דרגין ומקורין ואתמליין לארכא על כל עלמין ואתברכאן כלהו כחדא, ועל דא אצטריך ב"נ לשואה רעותיה ברזא דברכאן בגין דיתברכון אבהן ובגין כלא כחדא ומאן דמברך לקודשא בריך-הוא אתברך ונטיל חולקיה מאינון ברכאן בקדמיתא דכל עלמא לתתא, כיון דשמא דקודשא בריך-הוא מתברך מתמן נחית ושרא על רישיה חולקא קדמאה, והא אוקימנא דכתיב (שמות כ) "בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתך" (אזכיר כמא דאת אמר (תהלים כ) יזכור כל מנחותיך), כיון דההיא ברכא אתייתא ושרייא על רישיה מתמן אתפשט בכל עלמא בשעתא דאינון ברכאן נחתין מתעטרן גו חקל תפוחין קדישין ופגעין בהו כמה דרגין דממנן בעלמא ונחתי בהו ואמרי ומכריזי דא איהו דורונא דשדר פלוני לקודשא בריך הוא, מאן אתר נחתי לבתר דנחתי מאתר רישא חדא דצדיק תמן סלקין מתערי לנחתא אחרנין מלעילא ואתמלייא מלעילא ומתתא הדא הוא דכתיב (משלי י) "ברכות לראש צדיק" כיון דהאי דרגא אתמלייא אריק להאי כלה ומתמן נגדין ואתמשכן לתתא כד סלקין אינון ברכאן מתתא לית פתחא ופתחא לעילא, ולית ממנא לעילא דלא פתח כל אינון פתחין.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת ראה

"רְאֵה אָנֹכִי נָתַן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרִכָּה וּקְלָלָה"
בכל יומא בברכו ובקדושה ובכל אכילה ושתייה דיליה כגוונא דמברך כהנא, ברוך אתה, הא ברכה, אשר קדשנו, הא קדושא, כד רוחא מברך לקודשא בריך הוא בכל יומא בברוך ומקדש ליה בקדושא דיליה ומיחד ליה ביחודא דאיהו שכינתיה, קודשא בריך הוא נחית על ההוא רוחא בכמה משריין, אליהו, ודאי בר נש דמברך ומקדש ומיחד למטרוניתא כמה משריין דמטרוניתא סלקין עמיה ומשריין דמלכא נחתין לגביה וכלהו לנטרא ליה ולאודעא ליה לההוא רוחא כמה חידושיין ועתידות בחלמין דנבואה וכמה סתרים, כגוונא דיעקב דאתמר ביה (בראשית כח) "והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו", ועל משריין דמלכא ומטרוניתא אתמר (שם לב) "ויקרא שם המקום ההוא מחנים", אבל מלכא ומטרוניתא לא נחתין תמן:

אמר אליהו רעיא מהימנא הכי הוא ודאי אבל בגין דבכל פקודא ופקודא הוה אשתדלותא דילך ליחדא קודשא בריך הוא ושכינתיה בכל משריין דעילא ותתא הכי קודשא בריך הוא ושכינתיה וכל משרייתיה עילא ותתא מתיחדין ברוחא דילך בכל פקודא ופקודא כברא דמלכא דאבא ואימא רחמין ליה ונשקין ליה ובחביבו דיליה לא המנין ליה במשריין דלהון אלא אינון גופייהו נטרין ליה בגין דההוא רוחא דילך מסטרא דעמודא דאמצעיתא איהו דאיהו ו' כליל אבא ואימא דאינון י"ה, נפש דילך בת יחידא מסטרא דאת ה' שכינתא תתאה לא זזת מינך, וכגוונא דאבא ואימא נטרין ברא הכי נטרין ברתא במשריין עלאין דאינון מחנים, ובמחשבה עלאה סלקין לרוחא דילך כמה דאוקמוה ישראל עלה במחשבה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ואימתי רוחא דילך סליקת במחשבה כד איהי שלימא ואתמר בה (תהלים קנ) "כל הנשמה תהלל יה".

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת שופטים

"שופטים ושוטרים" "לא יקום עד אחד באיש לכל
עון", "על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר",
פקודא דא להעיד עדות בב"ד דלא יפסיד חבריה ממונא
בגיניה אי אית ליה עדות בהדיה ולית סהדותא פחות
מתרין הדא הוא דכתיב "על פי שנים עדים" "יקום דבר לא
יקום על פי עד אחד" ובג"ד אוקמוה מארי מתני' מי מעיד
על האדם קירות ביתו ולא עוד אלא אנשי ביתו מעידין
עליו, מאי קירות ביתו אינון קירות לבו (ישעיה לח) "ויסב
חזקיהו פניו אל הקיר" ואוקמוה רבנן מלמד שהתפלל
חזקיהו מקירות לבו, אנשי ביתו אינון רמ"ח אברים דיליה
דהכי אוקמוה מארי מתניתין רשע עונותיו חקוקים על
עצמותיו והכי צדיק זכיותיו חקוקים לו על עצמותיו ובגין
כך אמר דוד (תהלים לט) "כל עצמותי תאמרנה", ובגינה אתמר
ומי מעידין על האדם קורות ביתו גרמין בנויין על מוחא
דאיהו מיא ועלייהו קא רמיז (שם קד) "המקרה במים עליותיו",
המקרה לשון קירות, ואמאי בגרמין יתיר מבשרא וגידין
ומשכא, בגין דגרמין אינון חוורין וכתיבא אוכמא לא
אשתמודעא אלא מגו חוורו, כגוונא דאורייתא דאיהי חוורו
מלגאו אוכמ מלבר אוכמ וחוור חשך ואור ואית חשך
תכלת ואתמר ביה (שם קלט) "גם חשך לא יחשיך ממך ותכלת
אוכמ" איהו נוקבא לגבי חוורו, ולא עוד אלא דגופא על
גרמין עתיד למיקם ובג"ד זכווי וחובוי חקוקין על גרמין
דיליה ואם יזכה יקום גופא על גרמין דיליה ואי לאו לא
יקום ולא יהא תחיית המתים ולא עוד אלא תרין סהדין
אינון על ב"נ עין רואה ואוזן שומעת, וב"ד סופר ודן חובוי,
ולא עוד אלא שמשא סיהרא סהדין על ב"נ כמה דאוקמוה
(שם פא) "תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו", מאי "בכסה"
ביומא דסיהרא מתכסת ואמאי מתכסת בגין דכד מטי ראש
השנה ייתי סמאל למתבע דינא לבנוי קמי קודשא בריך
הוא והוא יימא ליה דייתי סהדין והוא ייתי לשמשא עמיה.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת כי-תצא

"כִּי-תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל-אִיְבֹיֶיךָ וּנְתָנוּ יְהוָה
אֵלֶיךָ בַּיָּדְךָ וְשִׁבִיתָ שְׁבִי"ו"

"וַיֹּאמֶר אֶל שְׂרֵי אֲשֶׁתוֹ הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי אֲשֶׁה יִפֹּת מֵרָאה
אֶת" וְכִי עַד הָיָא שְׁעֵתָא לֹא הוּוּהוּ יָדַע אַבְרָהָם דֵּאֲשֶׁה יִפֹּת
מֵרָאה הוּוּת, אֲלֵא הָא אִי אִוְקְמוּהוּ דַעַד הָיָא שְׁעֵתָא לֹא אִסְתַּכַּל
בְּדִיוֹקְנָא דְשֵׁרָה בְּסִגְיָאוֹת צְנִיעוּתָא דְהוּוּת בִּינִיהוּן וְכַד קָרִיב
לְמִצְרַיִם אֲתַגְלִיֵּיא אִיְהִי וְחִמָּא בֵּה, ד"א בְּמָה יָדַע אֲלֵא עַל
יָדָא דְטוֹרַח אִוְרַחָא ב"נ מֵתְבַזָּה וְהִיא קִיִּמָּא בְּשִׁפְיָרוּ דִּילָה
וְלֹא אֲשֶׁתְנִי, ד"א "הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי" דְחִמָּא עֵמָה שְׁכִינְתָּא
וּבְגִין כַּךְ אֲתִרְחַץ אַבְרָהָם וְאִמְרֵי אַחֻוּתִי הִיא, וּמֵלָה דָּא
אִסְתַּלַּק לְתַרִּי גּוּוּנִין, חַד כְּמִשְׁמַעוּ, וְחַד כְּדַכְתִּיב (מְשַׁלִּי ז') "אִמְרֵי
לְחַכְמָה אַחֻוּתִי אֶת", וְכַתִּיב "אִמְרֵי נָא אַחֻוּתִי אֶת" וְכַתִּיב
(דְּבָרִים ה') "וְאֵת תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ", "לְמַעַן יֵיטֵב לִי בְּעַבְוֹרְךָ" כְּלִפִּי
שְׁכִינָה אִמְרֵי בְּעַבְוֹרְךָ יֵיטֵב לִי קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּוּא, וְחִיתָה נִפְשִׁי
בְּגַלְלֶךָ, בְּגִין דְּבָדָא יִסְתַּלַּק ב"נ וְיִזְכָּה לְאִסְתַּלַּק לְאִוְרַחָא
דְּחִי:

"וְיִהִי כְּבָא אַבְרָם מִצְרִימָה וְיִרְאוּ הַמִּצְרַיִם אֶת הָאִשָּׁה כִּי יִפָּה
הִיא מֵאֵד", א"ר יְהוּדָה בְּתִיבָה אֵעִיל לָהּ וּפְתַחוּ לָהּ לְמִיִּסְב
מִנָּה קוֹסְטוֹנָא, כִּיּוֹן דֵּאֲתַפְתַּח הוּוּהוּ נְהוּרָא כְּנֵהוּרָא דְשִׁמְשָׁא
הַדָּא הוּוּא דְכַתִּיב "כִּי יִפָּה הִיא מֵאֵד", מֵאִי מֵאֵד אֲלֵא דְחִמּוּ
בְּתִיבָה דִּיוֹקְנָא אַחֻרָא, אִפִּיקוּ לָהּ וְחִמּוּ לָהּ כְּמִלְקַדְמִין ה"ד
"וְיִרְאוּ אֹתָהּ שְׂרֵי פְרַעָה", כִּיּוֹן דְכַתִּיב "וְיִרְאוּ הַמִּצְרַיִם אֶת
הָאִשָּׁה" מֵאִי "וְיִרְאוּ אֹתָהּ שְׂרֵי פְרַעָה" אֲלֵא דֵּאִפִּיקוּ לָהּ
וְחִמּוּ לָהּ כְּמִלְקַדְמִין וְכַדִּין "וְיִהְיֶה לָּהּ אֵל פְּרַעָה", א"ר
יִצְחָק וְוִי לְאִינּוֹן חִיִּיבִיא דְעַלְמָא דְלֹא יָדַעִין וְלֹא מִשְׁגִּיחִין
בְּעִבְדִּיתָה דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּוּא וְאִנּוֹן לֹא מִסְתַּכְלִי דְכָל מָה
דְּהוּי בְּעַלְמָא מֵעַם קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּוּא אִיְהוּ דֵּאִיְהוּ יָדַע
בְּקַדְמִיתָא מָה דְלֵהוּי בְּסוּפָא דְכַתִּיב (יִשְׁעִיָּה מ"ו) מְגִיד
מֵרָאשִׁית אַחֻרִית.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת כי-תבא

"וְהָיָה כִּי-תָבֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה וַיִּרְשָׁתָהּ וַיֵּשְׁבֶתָ בָּהּ".

"כי אתה תבא" ולבתר תביא מה בין האי להאי אלא חד תבא לבשרא ליה דייעול לארעא ויתקיים בה וחד תביא לבשרא ליה שלטנותא על ישראל ואתבשר על קיומא דגרמיה ואתבשר על שלטנו דישראל, ר' שמעון פתח (ישעיה כד) "מכנף הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק" ווי לון לבני נשא לאינון דלא משגחין ולא משתדלין ביקרא דמאריהון ולא מסתכלין בקדושא עלאה לאתקדשא בהאי עלמא למהוי קדישין בעלמא דאתי, מכנף הארץ דא כסותא עלאה קדישא, זמירות שמענו כמה דאת אמר (איוב לה) "נותן זמירות בלילה זמירות" תושבחן דכנסת ישראל קמי קודשא בריך הוא בלילה בלילה בזמנא דאיהי אזדמנא (דקודשא בריך הוא) (ס"א אזדוגא דשכיחא) ושכיחא לשבחא ליה לקודשא בריך הוא (בלילה בזמנא דאיהי אזדוגא) ומשתעשע עם צדיקייא בגנתא דעדן, ואימתי מפלגות ליליא ואילך וכדין זמירות שמענו (בלילה) תושבחן וזמירות כמה דאת אמר (ויקרא כה) "לא תזמור", וכתיב (ישעיה כה) "זמיר עריצים יענה" אעקרותא מאתרייהו כל אינון תקיפין דהא כד עייל ליליא כמה עריצים גרדיני נימוסין שכיחין בעלמא אזלין ושייטן בעלמא לקטרגא מפלגות ליליא ואילך אתער רוחא חדא ואעקר לכלהו מאתרייהו ואעבר לון דלא ישלטון, זמירות שמענו תושבחן דכנסת ישראל בליליא וכל דא למה צבי לצדיק לאזדוגא בזוגא חדא (לקדושא) דקודשא בריך הוא ולא תקדשא בקדושה חדא, ואומר רזי לי רזי לי דא הוא רזא עלאה דא הוא רוח קדישא אבל אוי לי על דרא ועל עלמא, בוגדים בגדו דכלהו משקרן ביה, משקרן בהו בגרמייהו ולא די דמשקרן בגרמייהו (ממש) אלא אינון בנין דאולידו מתשקרן בההוא שקרא דלהון ואתשכחו פנימין לעילא ותתא, כיון דאסתכל ישעיהו בהאי כניש לאינון דחלין חטאה ואוליף לון ארח קדישא לאתקדשא בקדושה דמלכא ולאשתכחא בנייהו קדישין.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת נצבים

"אתם נצבים היום כלכם לפני יי' אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש" (דברים כט) הא ה' דרגין לימינא, וה' דרגין לשמאלא מאן אינון, היינו דכתיב (שם) "טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימין" הא ה' דרגין לשמאלא כלהו דרגין אתתקנו כגוונא דלעילא, לקבליהון ירתו ישראל אחסנת עלמין עשר אמירן דבהו תליין כל פקודין וכל זכוון וכל ירותת אחסנא דאינון חולקא טבא דישראל, תאנא בההיא שעתא דקודשא בריך הוא אתגלי בטורא דסיני הוו חמאן כל ישראל כמאן דחמי נהורא בעשישתא ומההוא נהורא הוה חמי כל חד וחד מה דלא חמא יחזקאל נביאה מ"ט משום דאינון קלין עלאין אתגליאו (נ"א אתגליפו) בחד כמה דאמינא דכתיב "וכל העם רואים את הקולות", אבל ביחזקאל שכינתא אתגלי ברתיו ולא יתיר והוה חמי כמאן דחמי בתר כותלין סגיאין, אמר רבי יהודה זכאה חולקא דמשה דכתיב ביה "וירד יי' על הר סיני ויקרא יי' למשה" זכאה דרא דכתיב ביה "וירד יי' לעיני כל העם על הר סיני", ת"ח כתיב (דברים לג) "מימינו אש דת למו" דהא מימינא אתגלי מה דאתגלי, מה בין האי להאי, אמר ר' יוסי הכא בסיני רישא וגופא דמלכא דכתיב (שמואל ב כב) "ויט שמים וירד" ובאתר דאית רישא אית גופא אבל ביחזקאל כתיב (יחזקאל א) "ותהי עליו שם יד יי' " דאתגלי ידא ולא גופא, ותנינן אפי' בידא יד יי' עלאה יד יי' תתאה, ת"ח כתיב "נפתחו השמים ואראה מראת אלהים" "מראת" כתיב חסר לאחזאה דבגין שכינתא קאמר דהא "ואראה מראת" חסר "מראה" חד, אמר ר' ייסא וכי שכינתא לאו כלא, אמר רבי יוסי לא דמי רישא דמלכא לרגלוי דמלכא אף על גב דכלא הוי בגופא דמלכא, תא חזי ביסעיהו כתיב (ישעיהו ה) "וארא את יי' ביחזקאל כתיב "ואראה מראת אלהים".

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת וילך

"וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל", ר' חזקיה פתח (ישעיה סג) "מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם" זכאין אינון ישראל דקודשא בריך הוא אתרעי בהו ובגין דאתרעי בהו קרא לון בנין בוכרין קדישין אחין (כביכול) נחת לדיירא עמהון הדא הוא דכתיב (שמות כה) "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" ובעא לאתקנא להו כגוונא דלעילא ושאר עיליהו שבעה ענני יקר שכינתיה אזלא קמייהו הדא הוא דכתיב (שם יג) "ויי' הולך לפניו יומם", תלת אחין קדישין אזלין בינייהו ומאן אינון משה אהרן ומרים ובזכותהון יהב לון קודשא בריך הוא מתנן עלאין (והא אתמר) כל יומי דאהרן לא אעדו ענני יקר מישראל והא אוקמוה (בגין) דאהרן דרועא ימינא דישראל הוה והיינו דכתיב (במדבר כא) "וישמע הכנעני מלך ערד" "כי בא ישראל דרך האתרים", כב"נ דאזיל בלא דרועא וסמיק גרמיה לכל אתר וכדין "וילחם בישראל וישב ממנו שבי" בגין דהוו בלא דרועא ימינא (ועל דא אצטריכו ישראל למנדר נדר עליה הדא הוא דכתיב "וידר ישראל נדר לה' ויאמר אם נתן תתן"), ת"ח אהרן דרועא ימינא דגופא הוה ועל דא כתיב (ישעיה סג) מוליך לימין משה זרוע תפארתו ומאן איהו אהרן, "וילך משה" מאי וילך לאן הלך אלא וילך כגופא בלא דרועא כמה דאת אמר (איכה א) "וילכו בלא כח לפני רודף" דהא מית אהרן דרועא ימינא ובעא לאסתלקא גופא, (כל יומי דמשה שמשא נהיר בעלמא) כל יומי דמשה אכלו ישראל לחם מן השמים כיון דאתא יהושע מה כתיב (יהושע ה) "וישבות המן ממחרת", "ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח" מה בין האי להאי אלא דא מלעילא ודא לתתא (מכאן אוליפנא) כל זמנא דמשה אשתכח גופא דמשא שליט ונהיר לעלמא כיון דאסתלק משה אתכנש גופא דמשא ונפיק גופא דסיהרא, כתיב (שמות לג) "אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה".

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת האזינו

"האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי"
רבי יהודה פתח (שיר ה) "פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר"
"בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני" מה כתיב
לעילא "אני ישנה ולבי ער", "אני ישנה" אמרה כנסת
ישראל, אני ישנה מפקודי אורייתא בזמנא דאזלינא
במדברא, ולבי ער לאעלא לארעא למעבד להו (נימוסין) דהא
כל פקודי אורייתא בארעא משתכחין, קול דודי דופק דא
משה דאוכח להו לישראל בכמה ויכוחין בכמה קטטין
דכתיב "אלה הדברים" (דברים ט) "ממרים הייתם", (שם) "ובחורב
הקצפתם", הדא הוא דכתיב (שיר ה) "דופק" ועכ"ד דמשה
אוכח להו לישראל, ברחימותא הוו כל מלוי דכתיב (דברים ז)
"כי עם קדוש אתה ליי' אלהיך ובך בחר יי' אלהיך להיות לו
לעם" (שם יד) "בנים אתם ליי' אלהיכם", (שם ד) "ואתם הדבקים
ביי'", ועל דא (שם כז) "ושמעת בקול יי' אלהיך", (שם ז) "כי
מאהבת יי' אתכם" הדא הוא דכתיב (שיר ה) "פתחי לי אחותי
רעיתי" מה כתיב (שם) "קמתי אני לפתוח לדודי" אמרו
ישראל בעוד דהוינן זמינין למיעל לארעא ולקבלא אינון
פקודי אורייתא על ידוי דמשה מה כתיב "ודודי חמק עבר"
דכתיב (דברים לד) "וימת שם משה עבד יי'", "בקשתיהו ולא
מצאתיהו" דכתיב "ולא קם עוד נביא בישראל כמשה",
"קראתיו ולא ענני" דלא הוה דרא כדרא דמשה דקודשא
ברוך הוא שמע לקליהון ועבד להו נסין ונימוסין כמה דעבד
על ידוי, ר' יצחק אמר "קמתי אני לפתוח לדודי" דא
קודשא בריך הוא ביומוי דמשה דכל יומוי לא בעא
דמלאכא ושליחא לדברא עמיה דכתיב (שמות לב) "אם אין פניך
הולכים", זכאה חולקיה דמשה דקודשא בריך הוא אסתכם
לרעותיה, "ודודי חמק עבר" ביומוי דיהושע דכתיב (יהושע ה)
"לא כי אני שר צבא יי'" ת"ח משה הוה שמע קלא קדישא
דמלאכא עלאה ולא אזדעזע וכ"ש מלאכא דלא בעא (ולא קבלי)
בתר דשכיב מה כתיב "ויאמר לא כי אני שר צבא יי'".

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים

בע"ה
קריאה במוצאי-שבת קודש קטע מספר הזוהר - בפרשת השבוע.
פרשת זאת-הברכה

"וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים
אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנָיו מוֹתוֹ".

ברכה דאמר ההוא דמברך ומחכה ליה לאתבא אמן, כמה דאצטריך, נשמתיה סלקא ומכרזי קמיה פתחו שערים קמיה כמה דאיהו הוה פתח תרעין כל יומא כד הוה שומר אמונים, א"ר יוסי א"ר יהודה מאי אמן, א"ר אבא הא אוקמוה כלל אמן אקרי מבועא דההוא נחלא דנגיד אמן אקרי דכתיב (משלי ג) "ואהיה אצלו אמן" אל תקרי אמן אלא אמן קיומא דכלהו ההוא נחלא (ס"א טלא) דנגיד ונפיק אמן אקרי דתניא (תהלים מא) "מן העולם ועד העולם" עולם דלעילא עולם דלתתא אוף הכא "אמן ואמן" אמן דלעילא אמן דלתתא אמן קיומא דכלהו והא אוקימנא אמן באינון אתוון, ר"ש אמר אלף עמיקא דבירא דכל ברכאן מתמן נבעין ונפקין ומשתכחין מ"ם פתוחה נהרא דנגיד ונפיק ואקרי מ"ם והוא רזא דתנינן מ"ם פתוחה מ"ם סתומה כמה דאוקימנא לסרבה המשרה נון פשוטה כללא דתרין נונין נון כפופה כללא דאת וא"ו כללא דנון כפופה (ס"א מם פתוחה כללא דתרין נונין נון פשוטה נון כפופה, נון פשוטה כללא דאת וא"ו) בגין כך כלל אקרי נון ואו נון וברזא דמתניתא הכי תאנא ו' דכר ו' פשוטה כללא דדכר ונוקבא, נון כפופה בכללא דפשוטה היא, ובספרא דרב המנונא סבא מם דהכא היא נוטריקון "מ" דאקרי תחתית לא סליק לעלמין וההוא אקרי גבר דאשתצי ואתאביד מכלהו עלמין, ותאנא לההוא אתר נחתין להנהו גברי דמבזי לאתבא אמן ועל אמן סגי אין דאתאבידו מניה דלא חשיב להו דיינין ליה בגיהנם ונחתין ליה בההוא מדורא תתאה דלית בה פתחא ואתאביד ולא סליק מניה לעלמין, ועל דא כתיב (איוב ז) "כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה", ולא והא כתיב (יונה ב) "מבטן שאול שועתי שמעת", וכתיב (שמו' א ב) "מוריד שאול ויעל". הקב"ה יעלה אותנו תמיד.

בית-הכנסת "האבות" - באר-שבע

לרפואה שלמה ולע"נ הנפטרים